

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València-1.
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Euseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran. Ferran Torrent. Vicent Partal.
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellver.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.
Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Miquel Martínez (*Alicant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar. Vicent Gamir. Pau
Barceló. Francesc Cutillas.

Disseny i maquetació:
Casasnovas

Logotip: Josep Hortolà.

Portada: Vicent Gràcia.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició:
Berta Print, S. A. 46019 València.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Uompart, Gabriel
Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Plendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, B. Mesquida, M. Muñoz, M. S. Jardí.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

TVE a València: la rutina

Cent dies és la data canònica ge-
neralment adoptada per a fer
un repàs primer en la gestió
d'un nou govern, d'unes noves di-
rectrius en qualsevol entitat.

Si fa no fa, ara es compleixen els
cent primers dies de la presència
d'Amadeu Fabregat al front del
centre de TVE a València i, per tant,
una bona ocasió per a parlar del que
puga haver suposat aquesta nova
presència, en un mitjà de comunica-
ció que és un dels més importants
—si no el que més ho és— de tot el
País Valencià.

Fabregat ja ha anunciat en algunes
entrevistes (a EL TEMPS no l'ha
volguda concedir) que els canvis re-
als en la programació es notaran a
partir de l'abril pròxim, i cal confiar
que així serà. Malgrat aquesta

confiança, es pot ja avançar, a través
de les investigacions fetes pel nostre
setmanari, cap a on anirà la cosa,
cap a on ha començat a anar ja.

Tres mesos són massa temps per al
continuisme, i cal parlar-ne, ja que
en aquest període s'han pogut detec-
tar símptomes que defrauden clara-
ment les esperances que determinats
sectors de l'opinió pública valen-
ciana posaren, al principi, en la nova
direcció.

Tres mesos són massa dies perduts
i rutinaris. Tant de bo si, a l'abril
pròxim, trobem una programació
autènticament renovada, un estil més
adequat i, no cal dir-ho, un respecte
efectiu a la realitat lingüística del
País Valencià.

Però, el balanç, per ara, no pot ser
més decebedor.

El senyor Casacuberta

La mort, a Barcelona, de Josep
Maria de Casacuberta no ha
produït una onada de condolen-
cies comparable a la que, poc
abans, havia provocat la del poeta
Salvador Espriu. El fet és ben expli-
cable i ben lògic.

De tota manera, resulta sorpren-
ent que, al País Valencià, la desapa-
rició del gran erudit i editor
barceloní haja passat pràcticament
desapercebuda. Que jo sàpia, ni la
Universitat, ni l'Ajuntament de Va-
lència, ni la Generalitat, no han fet
públics els sentiments que aquesta
mort els haja pogut produir, si és que
els n'ha produït cap.

El coneixement actual de la gran
literatura valenciana, dels «nostres
clàssics», seria literalment impos-
sible sense el treball impressionant-
ment ben fet del senyor Casacuberta.
Im-pos-si-ble. I fóra trist que la seua
mort quedàs en el silenci, sense l'ho-
menatge que ell mereixia.

I ací va bé una anècdota que con-
tava don Martí Domínguez. En
1955, se celebrà el cinqué centenari
de la canonització de sant Vicent

Ferrer i Casacuberta inicià algunes
gestions perquè una part dels diners
a invertir en les festes servissen per a
popularitzar els sermons d'aquell
gran personatge, sermons que ell
havia editat. No hi hagué ni un duro,
per a això, mentre s'empraven quan-
titats d'una certa importància en tra-
ques i fantasies.

Parlem del passat. ¿O és també el
present? Repassen vostés el catàleg
de l'editorial Barcino i hi trobaran
els noms d'Arnau de Vilanova, Eixi-
menis, Ausiàs Marc, Joanot Marto-
rell, Jaume Roig i l'edició dels *Furs
de València*, al costat de Xavier
Casp, Joan Fuster, Enric Valor, Mi-
quel Duran i Tortajada, Carles Sal-
vador o Manuel Sanchis Guarnier. A
veure quin editor valencià pot pre-
sentar un catàleg semblant, entre
1924 i l'actualitat.

Que el senyor Casacuberta fos tan
discret com asseguen tots els qui el
conegueren no ens obliga a fer el ma-
teix. El País Valencià li deu una gra-
titud que cal expressar públicament,
oficialment.

Francesc Pérez i Moragon